

[Formanden.]

6) *Forhandling om ministeren for kulturelle anliggendes redegørelse af 19. oktober 1972.*

7) *Første behandling af:*

Forslag til lov om ændring af lov om radiospredning [af Stæhr Johansen m.fl.].

Mødet hævet kl. 14.18.

14. møde.

Torsdag den 2. november kl. 13.

Formanden: Udvalget for forretningsordenen har afgivet betænkning og indstilling angående folketingets samtykke i henhold til grundlovens § 57.

Erhvervsudvalget har afgivet betænkning over forslag til lov om ændring af næringsloven. Eksemplarer vil blive omdelt.

Medlemmer af folketinget H. C. Toft, Hilmar Baunsgaard, Erik Hansen (Nordj. amt), Holger Hansen, Poul Hartling, Svend Haugaard, Ninn-Hansen, Stetter og Kristen Østergaard har meddelt mig, at de ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om udflytning af statsinstitutioner m.v.

Medlemmer af folketinget Hans Toft, Henning Andersen, Hanne Budtz, Ninn-Hansen og Thestrup har meddelt mig, at de ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om en forvaltningslov.

Medlemmer af folketinget Kaj V. Andersen, Damsgaard, Poul Hartling, Holmberg,

Mette Madsen og Niels Jørgen Nielsen har meddelt mig, at de ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om menighedsråd.

I skrivelse af 1. november 1972 meddeler boligministeren, at han snarest muligt og gerne tirsdag den 7. november ønsker i henhold til § 19, stk. 3, i forretningsordenen for folketinget at give tinget en redegørelse for boligministeriets bekendtgørelse af 30. oktober 1972 om regulering af visse private byggearbejder.

Med skrivelse af gårs dato har ministeren for kulturelle anliggender fremsendt skriftlig besvarelse af et af folketingsmand Erling Olsen stillet spørgsmål.

Spørgsmålet og besvarelsen vil blive optaget i Folketingstidende.

Skriftlig fremsættelse af forslag.

Ordføreren for forslagsstillerne (H. C. Toft): Jeg skal herved på forslagsstillerne vegne fremsætte *forslag til folketingsbeslutning om udflytning af statsinstitutioner m. v.*

Forslaget tilsigter på et bredt felt en bevidst planlægning og iværksættelse af statsinstitutioners udflytning fra hovedstadsområdet som et led i bestræbelserne for at fremme vækst og udvikling i den øvrige del af landet. Forslaget er således et led i den aktive egnsudviklings- og lokaliseringspolitik, der er bred enighed om i folketinget.

Det må tilstræbes, at egnsudviklingsområder må have fortrinsret i de tilfælde, hvor saglige grunde ikke taler imod en udflytning til disse dele af landet.

Vi ønsker med forslaget at pålægge regeringen at foretage en systematisk vurdering af mulighederne for udflytning dels ved, at udflytning kommer til realitetsbehandling, hver gang en statsinstitution m. m. ønsker at foretage væsentlige bygningsmæssige forandringer i institutionen, og tillige ved bevidst at planlægge en fortsat udflytning i de kommende år.

[H. C. Toft.]

Efter mange års arbejde i forskellige udvalg, der dog ikke førte til konkrete udflytninger, blev der af den forrige regering truffet beslutning om udflytninger af større institutioner, ligesom flere var planlagt. Den nuværende regering har fulgt vort forslag fra sidste folketingssamling om udflytning af statens husdyrbrugsforsøg til et egnsudviklingsområde op, medens de øvrige konkrete forslag ikke er gennemført endnu. Som det fremgår af bemærkningerne til dette forslag, peger vi på ny på udflytning af statens motorregistreringskontor til Tønder, af vandbygningsvæsenet til Thisted og af skov- og klitdirektoratet til et egnsudviklingsområde, ligesom vi fortsat gerne vil have belyst mulighederne for at få Hedeselskabets virksomhed sammenlagt med skov- og klitvæsenet. Under udvalgsarbejdet med disse forslag blev det oplyst, at de endelige overvejelser på de her nævnte områder ikke var tilendebragt i regeringen. Jeg håber, de må resultere i en indstilling fra regeringens side, der vil støtte vort forslag. Under det kommende udvalgsarbejde vil vi ligeledes gerne have belyst andre konkrete forslag, som vi vil fremdrage, herunder placeringen af det påtænkte farvandsdirektorat.

Under førstebehandlingen af vort forslag sidste år gav budget- og økonomiministeren den oplysning, at arbejdet med de generelle udflytningsproblemer var taget op af administrationsdepartementet, og at ministeren forventede et samlet oplæg fra administrationsdepartementet og boligministeriet om udflytningsspørgsmålet, således at man derved fik et grundlag for videre overvejelser og beslutninger på politisk plan.

Den 13. juli oplyste ministeren, at embedsmandsudvalget havde afleveret et notat herom til regeringen den 26. maj, men at regeringen ikke havde behandlet dette. Ministeren lovede at vende tilbage til sagen, når behandlingen havde fundet sted. Denne forhandling fandt åbenbart ikke sted, inden folketingsårets udløb, idet folketingsudvalget ikke hørte mere fra ministeren. Jeg går ud fra, at vi under det kommende udvalgsarbejde får kendskab til regeringens stillingtagen, og jeg håber, resultatet af overvejelserne må blive positive, således at folketinget i stor enighed vil stå bag en virkelig

udflytningspolitik, der vil være af væsentlig værdi i vore bestræbelser for at fremme væksten i de dele af landet, der har behov for at få en sådan støtte til deres udvikling.

Ordføreren for forslagsstillerne (Hans Toft): Jeg skal hermed på forslagsstillerne vegne fremsætte forslag til folketingsbeslutning om en forvaltningslov.

Det konservative folkeparti ser dette forslag som en naturlig fortsættelse dels af ombudsmandsloven og dels af loven om offentlighed i forvaltningen, således at den åbenhed, som må præge et demokratisk samfund, også fuldt ud kommer til at omfatte administrationen.

Den kendsgerning, at stadig flere opgaver er blevet pålagt den offentlige sektor og dermed administrationen, indebærer samtidig, at det offentlige i stadig større udstrækning har myndighed til at træffe afgørelser, som direkte regulerer og fastsætter den enkelte borgers retsstilling ved bestemmelser, som forekommer borgerne stadig mere komplicerede.

Dette har øget behovet for retssikkerhed for den enkelte borger, for hvem det er afgørende, at han kender sine rettigheder og til lige de forskrifter, som administrationen skal følge i sagsbehandlingsproceduren.

Udover de mange og uensartede speciallove, som indeholder regler om den administrative sagsbehandling, er borgerne i dag henvist til at søge oplysning om den gældende retstilstand i de øvrige retskilder: retssædvaner, retspraksis, administrativ praksis og analogislutninger. For juridisk usagkyndige betyder dette, at man kun med uforholdsmæssig stort besvær eller med sagkyndig bistand kan kontrollere, om en sag har fået den formelt rigtige behandling, og kan få kendskab til de rettigheder, man som borger har, når samfundsforanstaltninger går éns interesser for nær.

Det konservative folkeparti er af den opfattelse, at en almindelig lov om proceduren i den offentlige forvaltning — som gennemført i Norge og Sverige — vil give borgerne en større mulighed herfor. En generel lov vil for borgerne modvirke muligheder for overgreb og fejl fra forvaltningsmyndighederne og samtidig styrke den retssikkerhed, der ligger i, at sagerne også formelt er sikret